

Sedem mitov o težko vodljivih otrocih v vrtcu

Mit 1: Vsi težko vodljivi otroci imajo sindrom hiperaktivnosti.

Resnica: Otrok, ki jim lahko postavimo diagnozo hiperaktivnosti oz. motnje pozornosti, je le majhno število (od 0,5 odstotka do nekaj odstotkov).

Mit 2: Dobra vzgojiteljica oz. pomočnica vzgojiteljice zna voditi vsakega otroka.

Resnica: Idealne (pomočnice) vzgojiteljice ni in je tudi ne bo, zato bo vsaka vzgojiteljica vedno naletela na otroke, ki ji bodo predstavljali poseben strokovni izziv. Dobra vzgojiteljica se predvsem uči in je odprta za novo znanje, poglede in izkušnje.

Mit 3: Pri otroku, ki je težko vodljiv, je zagotovo prisotna neka motnja.

Resnica: Otroci so že po naravi nekateri bolj, drugi manj vodljivi. So bolj ali manj živahni, bolj ali manj aktivni, lažje ali težje sledijo navodilom, imajo večjo ali manjšo zmožnost samokontrole, ... Če otrok nekoliko odstopa od povprečja v eno ali drugo smer, še ne pomeni, da je moten.

Mit 4: Z vsakim otrokom je mogoče zlahka delati, potrebno je le, da poznamo pravi pristop zanj.

Resnica: Z ustreznim strokovnim pristopom lahko vzgojiteljica doseže marsikaj, vendar pa stroka ne more delati čudežev. Vedno moramo biti pripravljeni na to, da lahko naletimo na nov problem, in se nato potruditi, da ga uspešno rešimo. Pri vzgoji vsakega otroka je poleg znanja potrebna tudi precejšnja mera vztrajnosti in potrpežljivosti.

Mit 5: Otroku je treba pustiti, da dela, kar hoče, saj na ta način razvija svoje potenciale in izraža svojo individualnost.

Resnica: Takšno mišljenje je značilno za permisivno vzgojo, ki se je izkazala za zgrešeno. Otrok potrebuje red in omejitve, škodljivo pa je vzpostavljanje »vojaške« discipline in reda, ki bi temeljil na prisili in/ali kaznovanju.

Mit 6: Nekateri otroci nočejo ubogati zato, ker so hudobni.

Resnica: Otroci niso hudobni, lahko pa so samosvoji, razigrani, tudi razvajeni. Vzgojiteljica naj otrokove neodzivnosti na njene pobude in navodila ne jemlje osebno. Pri svojem delu mora ostajati profesionalna.

Mit 7: Trmastega otroka je treba ukloniti in ga na vsak način pripraviti do tega, da upošteva red in pravila, ki vladajo v vrtcu.

Resnica: Trma je značilna za določeno obdobje razvoja in se pojavlja pri vseh otrocih. Otrok s pomočjo trme uveljavlja zdravo potrebo po samostojnosti in razvija svojo avtonomijo. (Trmastega) otroka je potrebno usmerjati, s prestrogimi prijemi pa ga lahko zlomimo in duševno poškodujemo. Ne smemo pozabiti, da smo odrasli precej močnejši od otroka, in svoje moči ne smemo napačno uporabljati.

Miha Černetič